

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. N°. 84.

Trettende Session.

25de Mode.

Onsdagen den 6te November Kl. 2.

(Fortfat.)

C. Nineskad (fortf.): Jeg vilde ansee det for meget heldigt, om man, saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) antydede, kunde komme dertil, at kun Forsættelser bleve henlagte til denne Ret; jeg forudsætter isørigt, at Plc. af 12te Januar 1821 ogsaa skal have Anvendelse paa Kjøbenhavn, saaledes at det maa være Vedkommende overladt i Bødefager at lade det komme til Forlig, under Approbation af vedkommende Overtogsrighed, som i dette Tilfælde er Politidirecteuren; da der i Udkastet ikke staaer Noget derom, forudsætter jeg dette som givet.

Ligesom flere af de ærede Talere bestemt have udtalt sig imod § 5, saaledes maa jeg paa det Allerstærkeste erklære mig imod denne Paragraff. Hvis man beholder dens Bestemmelser, saa er det saa langt fra, at der skeer et Fremmskridt, at der tværtimod skeer et Tilbagefald. Saaledes som Forholdet nu er, kan en Recurs finde Sted, nemlig til Justitsministeriet; det har vel ikke havt saa Meget, men dog Noget at bethede; men naar Sager kunne afgjøres ved en inappellabel Dom, forekommer det mig, at den væsentligste Garanti falder bort. Forsaavidt man har villet paastaae, at Offentlighed skal være et Bærn mod Misbrug, da troer jeg ikke, at dette har Syndersigt paa sig; det er ganske vist, at Offentligheden, hvis den isørigt i sig selv har Noget at sige her, — hvad jeg ikke troer, jeg troer ikke,

at der vil blive nogen overordentlig stærk Tilstrømning af Publikum, for at høre paa Afgjørelsen af den Art Sager, hvorom der her er Spørgsmaal, og hvoraf den største Deel vil angaae Overholdelsen af ganske almindelige Polititilhold, Løsgængereri, Bettleri o. s. v. — i ethvert Tilfælde kun vil være et Bærn imod en ikke retstaffen eller hensynsløs Behandling af disse Sager, men den vil ikke være noget Bærn imod en uheldig, en mindre fornuftig Behandling af Sagerne; herom vil det Publikum, der kan ventes at indfinde sig, neppe være nogen competent Dommer. Jeg maa derfor paa det Stærkeste holde paa, at der dannes en Appel, enten det nu skeer paa den ene eller anden Maade, helst vel til den samlede Criminal- og Politiret. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) har henviist til, at der kunde gives Bevilling til Appel, idet han dog tilspøiede, at denne Bevilling ikke maatte være at betragte som en reen Formsgag, saaledes som de Bevillinger ere, som give Ret til for den høiere Instants at fremsøre nye Beviser; ja, var den i § 5 omtalte Bevilling en reen Formsgag, skulde jeg ikke have Andet derimod, end at jeg vilde betragte det som et unyttigt Omsvøb, ligesom jeg ogsaa vilde være derimod, hvis der for en saadan Bevilling skulde erlægges Betaling; er det altsaa en reen Formsgag, kan jeg ikke see, hvad Nytte Bestemmelsen gjør; hvis den virkelig skulde være noget Andet, saa at Afgjørelsen skulde afhænge af de foreliggende Omstændigheder i det enkelte Tilfælde, saa er den Mislighed tilstede, at det beroer paa vedkommende administrative Autoritets Afgjørelse, om